

ภาคข้อชักจูง

บทคัดย่อ

การสำรวจปริมาณการสะสมคาร์บอนในป่าชุมชน กรณีศึกษาในป่าชุมชนบ้านโป่ง(หมู่ที่ 1 ตำบลทุ่งก่อ อำเภอเวียงเชียงรุ้ง จังหวัดเชียงราย) ซึ่งมีพื้นที่ทั้งหมด 168-1-2 ไร่

มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปริมาณคาร์บอนที่ถูกกักเก็บในพื้นที่ป่าชุมชนที่มีขนาดแตกต่างกัน และสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาใช้ประโยชน์ในการวางแผนการจัดการป่า เพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสู่บรรยากาศ โดยใช้การสำรวจทรัพยากรป่าไม้ด้วยวิธีการสุ่มเลือกพื้นที่ตัวแทนป่าชุมชนเพื่อวางแผนตัวอย่างถาวร ขนาด 60 X 60 เมตร จำนวน 1 แปลง นำมาวิเคราะห์ข้อมูลปริมาณคาร์บอนที่ถูกกักเก็บในพื้นที่ป่าชุมชน และการวิเคราะห์ความหลากหลายของไม้ใหญ่ (Tree) ไม้หนุ่ม (Saplings) และลูกไม้ (Seedlings) ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

ตอนที่ 1 จากการศึกษา คำนวณความหลากหลายของสังคมพืช สรุปได้ว่า พบชนิดพันธุ์ 40 ชนิด ค่าดัชนีความหลากหลายหลายของต้นไม้ 2.45 ไม้หนุ่ม 0.67 และไม้พบลูกไม้ในแปลงสำรวจ ความหลากหลายของชนิดพันธุ์น้อยชนิด มีพันธุ์ไม้เด่นคือ ประดู่ป่า ทำให้มีค่าดัชนีความสม่ำเสมอสูง สภาพป่ามีความคล้ายคลึงกันสูง

ตอนที่ 2 จากการศึกษาดัชนีความสำคัญของต้น ไม้หนุ่ม และลูกไม้ พันธุ์ไม้ที่มีความหนาแน่นสูง โดยชนิดที่มีความหนาแน่นสูงสุดคือ ประดู่ป่า รองลงมาคือ มะกอกเกลื่อน พันธุ์ไม้ที่มีการกระจายพันธุ์มากที่สุดและพบว่ามีกระจายอยู่ทุกชั้นอายุ คือประดู่ป่า รองลงมาคือ เก็ดดำ และมะกอกเกลื่อน และพันธุ์ไม้ที่มีความเด่นสัมพัทธ์สูงสุดคือ ประดู่ป่า ซึ่งแสดงให้เห็นว่าพันธุ์ไม้ดังกล่าวเป็นพันธุ์ไม้ที่เด่นและสำคัญมากในพื้นที่ป่าเต็งรัง บริเวณป่าชุมชนบ้านโป่ง หมู่ที่ 1 ตำบลทุ่งก่อ อำเภอเวียงเชียงรุ้ง จังหวัดเชียงราย

ตอนที่ 3 จากการศึกษาปริมาณคาร์บอนในมวลชีวภาพ สรุปได้ว่า มีปริมาณการสะสมคาร์บอน 1,408,848.024 กิโลกรัม หรือประมาณ 1,408.85 ตัน มีสัดส่วนปริมาณการสะสมคาร์บอน ในต้นไม้ ไม้หนุ่ม และไฟ เท่ากับ ร้อยละ 99 ,ร้อยละ 0.006 และร้อยละ 0.106 ตามลำดับ

ตอนที่ 4 จากการศึกษาลักษณะโครงสร้างด้านตั้งของสังคมพืชในพื้นที่ป่าชุมชนบ้านโป่ง สรุปได้ว่ามีสภาพเป็นป่าเต็งรัง มีเรือนยอดปกคลุมพื้นที่ร้อยละ 90 เปอร์เซ็นต์ สามารถแบ่งออกเป็น 2 ชั้น เรือนยอดแบ่งแยกไม่ชัดเจน พบพันธุ์ไม้ขึ้นหนาแน่น โดยมีประดู่ป่าขึ้นเป็นไม้เด่นกระจายตัวทั่วพื้นที่ในทุกชั้นเรือนยอด